

CUSCÚS AMB XOCOLATA

Hola, el meu nom és Jessica. Treballo com a voluntària en un camp de refugiats a la costa d'Algecires, faig de cuinera i també he muntat un petit hort.

Us vull explicar la història de l'Ajamu i l'Amal, un noi i una noia que es van conèixer i enamorar aquí, cultivant unes llavors de la seva terra.

Ajamu va néixer en un poble anomenat Majunga situat a la costa oest de Madagascar. El seu nom vol dir *"el que lluita pel que vol"* i es dedicava a cultivar cacau. Quan tenia 27 anys i començava a pensar a formar una família, el seu país va entrar en guerra: cada cop hi havia menys cacau, principal riquesa de Madagascar, i va pujar molt el preu de la xocolata. En aquells moments, el rei Radama va arribar al poder matant molts camperols per quedar-se amb els seus camps i tenir el control del cacau.

Ajamu era un home fort, però igualment no va poder suportar les amenaces dels homes del rei si no donava els seus camps, així que va decidir fugir del país tot agafant un petit sac de llavors de cacau.

Va ser un viatge molt dur que va durar sis mesos. A canvi d'un grapat de llavors va aconseguir que un pescador el portés amb la seva barca fins a una platja de Tanzània. Caminant, i vorejant la costa oest del llac Victòria va arribar a Uganda, on va tenir un ensurt amb un grup d'elefants. El dia següent, quant estava entrant a Sudan Sud, va conèixer un transportista d'espècies i junts van creuar el desert fins arribar al llac Nasser, Egipte, on es van haver de separar. Ajamu va localitzar un creuer amb turistes, s'hi va col·lar, i així va recórrer el Nil fins a la seva desembocadura, al mar Mediterrani, a l'altura d' Alexandria. Estava molt cansat, feia molts dies que no menjava i es va quedar adormit en una platja fins que una nena que buscava petxines el va despertar. Era d'una família espanyola que tenia molts diners. Li van oferir aigua i fruita i el van portar amb el seu iot fins a la costa de Tarifa, des d'on el van adreçar fins a un camp de refugiats on va arribar al cap de pocs dies.

Amal va néixer en un poble anomenat Sraghna, situat al nord de Fez. El seu nom vol dir *"esperança"*, tenia 26 anys i treballava cuidant el xais propietat de la família. En els tres darrers anys no havia plogut ni una sola gota, els camps estaven secs i tenien dificultats per donar menjar als xais, que anaven morint de mica en mica. Al país hi havia molta pobresa, tanta, que menjar cuscús era tot un luxe! Amal en guardava un paquet per a una celebració.

Un dia, Amal va decidir marxar per intentar tenir un futur millor. Tenia una bicicleta vella que va carregar amb una mica de roba, aigua, i el paquet de cuscús. Va pedalar durant 47 dies i 47 nits, es va enfrontar a tota mena de lladres i es va haver d'espavilar per aconseguir una mica d'aigua i de menjar. Va provar coses que fins a aquell moment no sabia que eren comestibles! Però va arribar a Tànger.... Una ciutat plena de màfies on després de pagar tots els seus estalvis va aconseguir pujar a una pastera fins a les costes d'Algecires, on va ser rescatada de l'aigua per uns voluntaris d'aquest camp de refugiats.

I així és com Ajamu i Amal van arribar en aquest camp de refugiats. Per oblidar les seves tristors dedicaven molt temps a l'hort. Ajamu cultivava llavors de cacau, tal com feia a Madagascar. Amal, contenta de disposar de tanta aigua, es va animar a plantar verdures i blat.

Al cap d'unes setmanes de coincidir cada dia a l'hort van començar a parlar i a explicar-se les seves aventures personals. Es van fer molt amics! Cada dia desitjaven que arribés la tarda per anar a l'hort i poder-se veure.

Tot el que havien plantat era un èxit. Amal ja havia pogut collir verdures i Ajamu una mica de cacau.

Una tarda, Amal va convidar a sopar Ajamu, que va acceptar encantat perquè, la veritat, és que l'Amal li agradava moltíssim. Aquesta era la celebració que ella feia temps que esperava, així que va decidir cuinar el cuscús que havia portat del seu poble amb les verdures de l'hort. Ajamu es va presentar al sopar amb un tros de xocolata que havia pogut fer gràcies a les llavors de cacau que havia cultivat.

Aquest sopar va ser al final de la tristesa d'Ajama i Amal i l'inici d'una bonica i llarga història d'amor.